

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Γ' Αριθμ. 216 || Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ || Δευτέρα 28 Δεκεμβρίου 1925

Ο Κ. ΣΠΥΡΟΣ Μ. ΣΙΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Ο κ. Σπύρος Μ. Σίμος μ-
τά μακράν εξοφάνισιν ἐκ τῆς
πολιτικῆς Σκηνῆς, ἀπό τῆς
πανεξέως νὰ εἶναι Διευθυντὴς τῆς
Πατριδος καὶ δρῶν πρόσωπον
τοῦ Βενιζελισμοῦ, τοῦ ὁποῦ
τὸν ἴδοντες ὑβρίζοι σήμερον,
ταχθεὶς ὑπὸ τὴν Σημαίαν τῶν
κ. κ. Παγκαλίου καὶ Χατζικυ-
ριακοῦ κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐ-
τοῦ τοῦ κ. Χατζικυριακοῦ, ἐ-
νεφανίσθη τὴν παρελθούσαν
Πέμπτην 24ην φθίνοντας, ἀπὸ
τῶν στηλῶν τῆς ἐγχωρίου συ-
ναδελφικῆς «Ἡπειρωτικῆς Ἠ-
χοῦς» ὁμιλῶν «ἐν ὀνόματι τῆς
Ἡπειρου πρὸς τὸν Ἡπειρω-
τικὸν Λαόν» ὡς ὑποψήφιος...
Γερουσιαστῆς, καλύψας τέσ-
σaras ὁλοκληρώσεως στήλας!

Ο κ. Σπύρος Μ. Σίμος, δη-
μιουργήματα τοῦ βενιζελιστοῦ
Κόμματος, ἴσως ἀπὸ πολ-
λὰς λοξοδρομίας τῶν προβεν-
ιζελικῶν Κομμουνιστῶν καὶ ὡς
σημαντικὰ εἶχε λαβεῖ παροχὰς,
σηματικὰς π. ἰσχυρὰς βενι-
ζελικοῦ Κόμματος, παρ' οὗ το-
σάκις ἀνεβ. βάσθη εἰς ὑποψη-
φίους θώκους καὶ εἰς ὃ καὶ ῥο-
νον ὀφείλων τὰ πλοῦτή του, ὁ
βενιζελικὸς ὀργιστὴς ἐπὶ ὁλό-
κληρα ἔτη, ἐρχεται σήμερον εἰς
τῆς ἐν λόγῳ «Παναχούσας»
τοῦ, πρὸς τὸν Ἡπειρωτικὸν
Λαόν, τὸν ὁποῖον νομίζει ὅτι
τρώγει ἀκόμη ἀχρεὰ τὸ βενι-
ζελισμὸς, ἢ τὸ πολὺ—πολὺ βενι-
ζελικὸ κριτάρι, νὰ εἴπῃ ὅτι
ἐκτίθεται ὡς ὑποψήφιος Γε-
ρουσιαστῆς μακρὰν πον εἰς πο-
λιτικὸν Κόμματος καὶ ζητῶν
ἐνδυνάμει τὴν ψῆφον τοῦ
Ἡπειρωτικοῦ Λαοῦ. Ἐξυπνὸς
δὲ καὶ πονηρὸς ὅπως εἶναι ὁ κ.
Δαβδανῆς οὗτος πολιτικὸς ἀ-
ποφύγει τεχνικῶς τὸν σκό-
πιλον τῆς δοσιλογίας καὶ κά-
μνων ὡς νὰ μὴ ὑπὲρ ἄλλοι-
τε ἐμπιστος ὑπερέτης τοῦ Βενι-
ζελίου, καὶ πανίσχυρος ἐργά-
της του, δυνάμενος ἄλλοιτε, ἄ-
νευ τῆς βοήθειας οὐδενὸς ἄλ-
λου συναδέλφου του, βουλευ-
τοῦ ἢ πληρεξουσίου Ἡπειρου,
τὸ πᾶν νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς γε-
νείας τοῦ Ἡπειρου, πρὸ
πανιὸς δὲ εἰς ἔργα συγκοινω-
νίας, εἰάν ἤθελεν, ἢ εἴχετο πα-
ραμυθὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς

ἰδιοπροσώπου Πατριδος, ῥί-
πει ὅσον τὸ βίρος εἰς τοὺς τέ-
ως συναδέλφους τοῦ βουλευτῆς
ἢ πληρεξουσίου τῆς Ἡπειρου,
ὅτι εἰσι καὶ μόνοι ἑπταίον,
αὐτοὶ καὶ μόνοι δὲν ἤθελον τὸ
καλὸν τῆς Ἡπειρου, οἱ ὄντες
πάντοτε οὐρά του, καὶ ὅχι αὐ-
τὸς, ὁ τοσάκις ὑπουργεύσας ἐ-
πὶ Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος, ὡς σύμ-
βουλος τῶν ἐκαστοτε Κυβερνή-
σεως τοῦ Βενιζέλου, κατὰ ὕ-
πουργός, ἠδύνατο, εἰάν ἤθελε,
καὶ εἰάν ἡγάπα τὴν γεννήσασαν
καὶ θρέψασαν αὐτὸν Ἡπει-
ρον, νὰ εἴπῃ μόνοι εἰς ἐν ὕ-
πουργικὸν Συμβούλιον:

«Θέλω δρόμους εἰς τὴν
Ἡπειρον»: (τὸν ἀπὸ Ἰωαν-
νίνων εἰς Ἡριμενίτοαν, τὸν
ἀπὸ Ὡαννίνων εἰς Ζαγόριον
καὶ δι' αὐτοῦ εἰς Γρεβενά, τὸν
ἀπὸ Ἰωαννίνων εἰς Παραμυθί-
αν, τὸν ἀπὸ Ἰωαννίνων εἰς Κα-
λαμπακίαν καὶ τὸν ἀπὸ Ἰωαν-
νίνων εἰς Τσαμανιά—Φιλιά-
τες—Ζαγιαδαν, «θέλω σιδη-
ρόδρομον εἰς τὴν Ἡπει-
ρον»—«θέλω γεφύρας εἰς
τὴν Ἡπειρον»—«θέλω ἀρ-
δευτικὰ ἔργα εἰς τὴν Ἡ-
πειρον» καὶ τὰ πάντα θὰ ἐ-
γένοιτο! Ἀλλ' ὁ τέως πανίσχυ-
ρος Ὑπουργὸς τοῦ ὑπερπανι-
σχυροῦ Βενιζέλου δὲν ἤθελε, ἢ
δὲν ἐσκέφθη νὰ κἀνῃ τίποτε
καλὸν εἰς τὴν Ἡπειρον, διότι
αὐτὸς, φεγγὼν μικρὸ παιδί ἀπὸ
τῆς Ἡπειρου, καὶ κατοικήσας ὡς
μικρὸς μὲν ἄνθρωπος εἰς τὸν Πει-
ραιᾶ ὡς μεγάλος δὲ εἰς τὰς Ἀ-
θήνας, δὲν ἠσθάνετο τὴν ἀνάγ-
κην οὕτε δρόμων, οὕτε σιδηρο-
δρόμων, οὕτε γεφυρῶν, οὕτε ἀρ-
δευτικῶν ἔργων, καὶ τὸ μόνον
ποῦ ἔκανε εἶταν νὰ βάλῃ ἓνα
αἰσχροὺν ὄργανον τοῦ Βενιζελι-
σμοῦ τὸν ἀπὸ κοπρίας ὑψω-
θέντα εἰς Γενικὸν Διοικητὴν
τῆς Ἡπειρου Ἀχ. Καλὺραν
νὰ ὀνομάσῃ τὴν μεταξὺ τῶν
δύο Σουλίων Γέφυραν τοῦ Κα-
λαμπακίου, εἰς «Γέφυραν Σίμου»
ἐνῶ ἡ Γέφυρα αὐτὴ, ἢ μόνη ἰ-
δρυθεῖσα ἐπὶ Ἑλλάδος γέφυρα
ἀνηγέρθη διὰ τῶν ἀτρυτῶν κό-
πων ἐμοῦ τοῦ γραφόντος τὰς
γραμμὰς ταύτας καὶ τῆς κα-
λῆς θελήσεως τοῦ τότε Γενικοῦ
Διοικητοῦ τῆς Ἡπειρου κ. Α.

Στεργιάδη.

Ἐπιρρημάτων τὴν ἐγκατάλει-
ψιν τῆς Ἡπειρου ἐκ μέρους τοῦ
ζητούντος σήμερον τὰς ψήφους
τῶν Ἡπειρωτῶν ὡς ὑποψηφί-
ου γερουσιαστοῦ κ. Σπ. Μ. Σί-
μου, δὲ ἀπολλάσσω τῆς κατη-
γορίας, οὐδὲ τοῦ ἀναθέματος
τὸν ἀμακάριστον ἀποθανόντα
Στρατηγὸν Δογκλὴν, ὅστις, ἂ
νυψωθείς, χάριν τῶν Ἡπειρω-
τικῶν ψήφων εἰς ὑπουργὸν τῶν
Στρατιωτικῶν, εἰς Τριανδρόν,
εἰς Ἀρχιστράτηγον τῆς Ἑλλά-
δος, καὶ ἀποκομίσας τιμὴς καὶ
δόξας, διδὼν ἡτὸ ἀντιπρόσωπος
τῆς Ἡπειρου, ἐγγὺς, κατὰ τὰς
τελευταίας ὥρας τῆς ζωῆς του,
νὰ δώσῃ τρεῖς χιλιάδες δραχ-
μὰς ἡτοὶ ποσὸν ἴσον πρὸς 150
δραχμὰς τῆς προπολεμικῆς ἐ-
ποχῆς, ἵνα διανεμηθῶν εἰς
τοὺς πτωχοὺς τῶν Ἰωαννίνων, ἐν
εἴδει εἰρωνίας καὶ ἐμπαιγμοῦ,
πρὸς ἐξόφλησιν πάσης ὑπο-
χρεώσεώς του πρὸς τὴν Ἡ-
πειρον, καὶ ὁπίστος, ἀπελθὼν
τοῦ Κόσμου τούτου, ἡδ' ἔφερεν
ἀνεραῖαν τὴν λύπην ὅτι μετα-
ξὺ τῶν ἐν δεκα ὁπαδῶν του, δὲν
εἶχεν ἀποφασίσει νὰ συγκата-
λέξῃ καὶ τὸ ἄλογόν του, συμφῶ-
νως πρὸς ὅσα ἔλεγε μυκτηρί-
ζων τὴν δουλοπρέπειαν τοῦ Ἡ-
πειρωτικοῦ Λαοῦ. «Καὶ τὸ ἄλο-
γόν μου, ἂν βάλω ὑποψήφιον,
θὰ τὸ βγάλω βουλευτὴν τῆς Ἡ-
πειρου!»

Ο κ. Σπ. Μ. Σίμος, διὰ τῆς
πανταχούσεως «ἐν ὀνόματι
τῆς Ἡπειρου πρὸς τὸν Ἡ-
πειρωτικὸν Λαόν», ἠδίκησε
τὴν νομοσύνην του, ὅτι ὑπε-
ρετίσας, καὶ οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῆς
πράξας, ἐνόμισεν ὅτι ἡ Ἡπει-
ρος ἐξ ἀκολουθεῖ ἀκόμη τὰ τρώ-
γῃ ἀχρεὸς καὶ κριτάρι τοῦ Βενι-
ζελισμοῦ καὶ ὅτι ἡ «μπον-
γιουρντί» του ἀπὸ τῆς Ἀθή-
ναι, δημοσιευόμενον ἐπὶ ἀδρά-
πληρωμῇ ἐξ ἰμίων Ἰωαννίνων, ἢ
ἐφημερίδα, ἢ ἀρ. ἢ καὶ πᾶν
τὰς Ἡπειρωτικὰς ψήφους, πῶς
ἂν ἀξέει καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἰδίου
τοῦ τῆς Γεφύρας τοῦ Καλαμπα-
κίου! Ἀς μαθῇ ὁ ὑποψήφιος γερου-
σιαστῆς κ. Σπ. Μ. Σίμος ὅτι ἡ
Ἡπειρος δὲν εἶναι πλέον ἐκεῖ
νῇ ποῦ ἤξερεν ἢ ὀνειρεῖτο,
καὶ ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἀρχίσε

νὰ τρώγῃ σιτάρι, καὶ νὰ γνωρί-
ξῃ τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀ-
φιλοκέρδειαν τῶν βενιζελι-
κῶν «προστατῶν» τῆς!

Μεγάλη ἀληθὺς ἡ τόλμη του!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀγαπητοὶ μου Συμπατριῶται!

Σὰς ἀναγγέλλω εὐχαρί-
στως ὅτι ὁ Συνδυασμὸς τοῦ
ἀνεξαρτήτου Ἡπειρωτι-
κοῦ Κόμματος Συμφιλίωσε
ὡς διὰ τὰς γερουσιαστικὰς
ἐκλογὰς τῆς 7ης Ἰανουα-
ρίου 1926 κατηρτίσθη ὀρι-
στικῶς ἐκ τῶν κ. κ. 1) Ἀ-
θανασίου Δ. Μάρκου Μπό-
ταρη, 2) Κ. Σούρλα, ἄλλο
τε βουλευτοῦ Ἰωαννίνων
εἰς τὴν τουρκικὴν Βουλὴν
καὶ 3) Γεωρ. Τζέτζου, οὗς
καὶ συνιστῶ ἐκθύμως εἰς
τὴν ψήφόν σας. Σὰς χαιρε-
τῶ ἐγκαρδίως.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Ὑποψήφιος βουλευτῆς τοῦ
Νομοῦ Ἰωαννίνων

Ο ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

(Εἰδικὴ ἀνταπόκρισις)

Ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ καὶ
ἀληθεὶ ἀποθεώσει ὑπεδέχθη καὶ
ἐχαίρεισεν ἡ πρώτη Θεσπρωτι-
κὴ πόλις Πάργα τὸν Μητροπο-
λίτην τῆς καὶ προέπεμψεν αὐτὸν
ἐν τιμαῖς ἀνταξίας τοῦ μεγάλου
ἀρχιερέως τῆς, ἵνα συνεχίσῃ τὸ
Μακαρίτιον τὴν ἑλὴν φιλόφρο-
να καὶ ὡραίαν διέξωσιν μετὰ τοῦ
ἐκεῖ ἐλλ. στρατοῦ τὴν πρέπου-
σαν ἀληθῶς τοῖς ἀνταξίαις τῶν
μεγάλων τοῦ Γένους ἱεροσχη-
ν. Ὁ ἐνθουσιασμὸς συνεχίζεται κο-
ρυμώμενος ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς Μητρο-
πόλεως, τῇ πόλει τῆς Παραμυ-
θίας. Τὰ πλήθη ἐξέρχονται εἰς ὁ-
πότεν παρ' ὅλην τὴν πόλιν,
παρὰ τὴν παρεκκλισίαν τῆς ὥρας,
7 μ. μ. ὁ Μητροπολίτης ἐβλόγετο
τὸν λαόν του καὶ δι' ὡραίου λόγου
μαστὸν μεγάλων ἀληθειῶν καὶ ἐχ-

ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως τὸν ὑποψήφιον δὲ

τμήμα τοῦ ἐλλ. Κράτους, ἐ-
πομένως ἡ Τουρκία περιωρίζετο
εἰς τὰ ἔργα ἐκείνη, ἅτινα ἀθεώρει
χρήσιμα διὰ τὴν διοίκησιν καὶ δι-
αγκύλυνσιν τῶν στρατιωτικῶν τῆς

περιφέρειας μας, ἐφ' ᾧ καὶ πᾶ-

στικὴν τῆς εἰς ἐλευθερίαν ζωάν,
ὥστε νὰ προκαλέσῃ τοσαύτην ἀδία-
φορίαν καὶ περιφρόνησιν ἐκ μέρους
τῶν ἐκαστοτε ἐλλ. Κυβερνή-
σεων; Εἶναι πολλὰ καὶ διάφορα τὰ

καὶ ἰδιοὺς ὁμμασι ὁ λαοευντός μας

ἰσχυρὰ καὶ ἐπὶ τριετία, ὡς βούλευ-
ται τῆς Ἡπειρου ἐν τῇ ὀθωνικῇ
καὶ Κοινοβουλίᾳ ἐνθα μετ' αὐτὰ
παρηγόσεως ἀναστάθην ὑπὲρ τῶν ἐ-

καὶ τῆς ὅσον ἐνεστὶ ταχύτερος ὁρισ-
τικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν.

Ὑπὸ τῆς ἀνατόρου συνθήκης καὶ τὸ
πρόγραμμα ἐκτίθεται ὡς ἀνεκτίμητο
ἱστορικὸν ἀπομνημόνιον Γερουσιαστῆς

Ἑσωτερικοῦ Δρ.	75
Ἐξωτερικοῦ Φρ.	75
Ἀμερικῆς Δολ.	5

Ρίγη τέλω· ἱερὰ, ρίγη ἐθνικὰ κα
 ταλαμβάνουν ὅλους τοὺς παριστα
 μένους καθ' ἣν στιγμήν ὁ γυμνασι
 ἀρχηγὸς διωρεῖται τῇ Α. Σ. ἐκ μέρους
 τοῦ Γυμνασίου τοῦ μικροῦ ἁγίου
 Εὐαγγέλιου. Ἡ στιγμή δὲν περιγρά
 φεται ἢ συγκίνησις κορυφῶται ὅ
 ταν ὁ Μητροπολίτης ζητεῖ παρὰ
 τοῦ κ. γυμνασιάρχου νὰ τοῦ ἐπιτρέ
 ψῃ νὰ διδάξῃ αὐτὸς τὰ θερησκευτι
 κά, ἅπαν ἐλλείψῃ· καθηγγητοὶ δὲν
 διδάσκονται. Ὁ γυμνασ. θαυρώων λέ
 γει, εἶναι τιμὴ μεγάλη διὰ τὸ γυ
 μνάσιόν μου νὰ διδάξῃ ἡ ὑμετέρα
 Σεβασμιότης, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης

Τὰ τῆς ὑποδοχῆς καὶ τὰ κατὰ
τὴν διάρκειαν τῆς φασματοποι-
εῖας τελετῆς μόνον γὰρ τῆς
καλλιτέχνου δύναται νὰ ποιεῖ
ψῆ. Καὶ ἰδοὺ! Ὑπὸ τοῦ

ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δέας αὐτῆς
τῆς μυσταγωγίας, καθ' ἣν οἱ δύο

— Ἀφίκετο ἐκ Ταταρῶν ὅπως διέλ-
θη τὰς ἐσχάτας τῶν Χριστογεννῶν πα-
ρὰ τῇ ἀναλήφῃ τοῦ Κυρίου. Κουν-
δουσίη, ἡ ἐκεῖ ἐνταχθεῖσα καθηγη-
τὴς τοῦ Ἀρσενίου τοῦ Ἐσθροῦ. Ἰωαν-
νίδη, ἀδελφὸς τοῦ Ἀλητριότης τοῦ Ὁρέ-
σει.

σαλικῆς Ἐνώσεως Ἀθηνῶν καὶ Πει-
ραιῶς.